

6 August

Schimbarea la față a Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos

UTRENIA

Preotul: **Binecuvântat este Dumnezeuul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.**

Poporul: **Amin.**

Preotul: **Mărire Ție, Dumnezeuul nostru, mărire Ție. Împărate ceresc...**

Poporul: **Sfinte Dumnezeule... Mărire... Și acum... Preasfântă Treime... Doamne, îndură-te spre noi... Mărire... Și acum... Tatăl nostru...**

Preotul: **Că a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.**

Poporul: **Amin. Întru numele Domnului, binecuvântează, Părinte!**

Preotul: Mărire sfintei, celei de o ființă, și de viață făcătoarei, și nedespărțitei Treimi, totdeauna, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Apoi:

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Psalmul 3

Doamne, cât s-au înmulțit, cei ce mă necăjesc, mulți împotriva mea se ridică!

Mulți zic sufletului meu:

nu este lui mântuire, întru Dumnezeul lui.

Iar Tu, Doamne, sprijinitorul meu ești, gloria mea, și Cel ce înalți capul meu.

Cu glasul meu către Domnul am strigat, și din muntele Lui cel sfânt m-a auzit.

Culcatu-m-am și am adormit;
deșteptatu-m-am iarăși, căci Domnul mă ocrotea.

Nu mă voi teme de miile mulțimii,
de cei ce din toate părțile mă împresoară.

Scoală, Doamne,
mântuiește-mă, Dumnezeuul meu.

Că Tu ai bătut pe toți cei ce zadarnic mă
dușmănesc;
dinții celor păcătoși i-ai zdrobit.

A Domnului este mântuirea;
și peste poporul Tău vină binecuvântarea Ta.

Și iarăși: Culcatu-m-am și am adormit;
deșteptatu-m-am iarăși, căci Domnul mă ocrotea.

Psalmul 37

Doamne, cu mânia Ta să nu mă mustri,
nici cu urgia Ta să mă cerți,

Că săgețile Tale m-au lovit,
și ai apăsat peste mine mâna Ta.

Nu este vindecare în trupul meu, din cauza mâniei
Tale;
nu este pace întru oasele mele, din cauza păcatelor
mele.

Că fărădelegile mele au covârșit capul meu,
ca o sarcină grea s-au îngreunat asupra mea.

Rănile mele miros urât și-s pline de puroi,
din cauza nebuniei mele.

Chinuit sunt, și m-am gârbovit de tot;
ziua întreagă, mâhnindu-mă umblam.

Că șalele mele s-au umplut de putreziciune,
și nu este sănătate în trupul meu.

Batjocorit am fost și m-am umilit foarte;
răcnit-am, de suspinarea inimii mele.

Doamne, înaintea Ta e toată dorința mea,
și suspinul meu dinaintea Ta nu s-a ascuns.

Inima mea s-a tulburat, părăsindu-mă tăria mea
și lumina ochilor mei, nici aceasta, nu este cu
mine.

Prietenii mei și vecinii mei spre mine s-au
apropiat și s-au oprit;
și cei mai de aproape ai mei, departe au stat.

Și se sileau, cei ce căutau sufletul meu,
și, cei ce căutau cele rele mie, grăiau deșertăciuni,
și vicleșuguri ziua întreagă puneau la cale.

Iar eu, ca un surd, nu auzeam:
și ca un mut, ce nu-și deschide gura sa.

Și m-am făcut ca un om, ce nu aude,
și în gura sa nu are cuvinte de răspuns.

Că, întru Tine, Doamne, am nădărdit;
Tu mă vei auzi, Doamne Dumnezeul meu.

Că am zis: Nu cumva să se bucure de mine
dușmanii mei;
și când s-au clătinat picioarele mele, asupra mea
cu îngâmfare au grăit.

Că eu la lovituri mă aştept,
şi durerea mea înaintea mea este pururea.

Că fărădelegea mea o voi mărturisi,
şi nemângâiat sunt pentru păcatul meu.

Iar duşmanii mei trăiesc şi s-au întărit mai mult
decât mine

şi s-au înmulţit cei ce mă urăsc pe nedrept.

Cei ce-mi răsplătesc rele, în locul celor bune, de
rău mă vorbeau,

pentru că eu căutam bunătatea.

Nu mă părăsi, Doamne Dumnezeul meu,
nu Te depărta de mine.

Ia aminte spre ajutorul meu,
Doamne al mântuirii mele.

Și iarăși: Nu mă părăsi, Doamne, Dumnezeul
meu, nu Te depărta de mine.
Ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii
mele.

Psalmul 62

Dumnezeule, Dumnezeul meu,
pe Tine Te caut dis-de-diminează.

Însetat-a de Tine sufletul meu, precum și trupul
meu,

în pământ pustiu, și neumblat, și fără apă.

De aceea, în locașul Tău cel sfânt m-am arătat Ție,
ca să văd puterea Ta și gloria Ta.

Că mai bună e mila Ta, decât bucuriile vieții;
buzele mele Te vor lăuda.

Pentru aceea, bine Te voi cuvânta în viața mea,
și întru numele Tău voi înălța mâinile mele.

Întocmai ca de măduvă și de grăsime, sătura-se-va
sufletul meu

și cu buze de bucurie Te va lăuda gura mea.

Adusu-mi-am aminte de Tine în așternutul meu,

În revărsatul zorilor m-am gândit la Tine.

Că ai fost ajutorul meu;
sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.

Lipitu-s-a de Tine sufletul meu,
și dreapta Ta m-a sprijinit.

Iar ei în zadar au căutat sufletul meu,
cufunda-se-vor în cele mai de jos ale pământului;

Da-se-vor în mâinile sabiei,
pradă vor fi șacalilor.

Iar regele se va veseli de Dumnezeu;
lăudat va fi tot cel ce jură întru Dânsul,
că s-a astupat gura celor ce grăiesc nedreptăți.

Și iarăși: În revărsatul zorilor m-am gândit la
Tine,
că ai fost ajutorul meu,
și sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.
Lipitu-s-a de Tine sufletul meu,
și dreapta Ta m-a sprijinit.

Psalmul 87

Doamne, Dumnezeuul mântuirii mele,
ziua am strigat, și noaptea, înaintea Ta.

Pătrundă la Tine rugăciunea mea;
pleacă urechea Ta spre ruga mea,

Că de rele s-a umplut sufletul meu,
și viața mea de iad s-a apropiat.

Socotit am fost cu cei ce se coboară în groapă;
făcutu-m-am ca un om neajutorat,
între morți voi fi liber.

Asemenea unor răniți ce dorm în mormânt,
de care nu Ți-ai mai adus aminte,

și care din mâna Ta au fost lepădați.

Așezatu-m-au în groapa cea mai dedesubt,
întru întuneric, și în umbra morții.

Asupra mea s-a coborât mânia Ta,
și toate valurile Tale le-ai revărsat peste mine.
Depărtat-ai de la mine pe cunoscuții mei;
pusu-m-au lor urâciune.
Închis sunt, și nu pot ieși;
ochii mei au slăbit de sărăcie.
Strigat-am către Tine, Doamne, ziua întregă,
întins-am către Tine mâinile mele.
Oare pentru cei morți vei face minuni?
Sau doctorii vor scula din morți, și Te vor
mărturisi pe Tine?
Oare va povesti cineva în mormânt mila Ta,
și adevărul Tău, în locul de pierzare?
Oare cunoaște-se-vor într-un întuneric minunile
Tale,
și dreptatea Ta, în pământ dat uitării?
Iar eu, către Tine, Doamne, am strigat,
și dimineața rugăciunea mea Te va întâmpina.
Pentru ce, Doamne, lepezi sufletul meu,
întorci fața Ta de către mine?
Amărât sunt eu și într-un necazuri, din tinerețele
mele;
iar, când m-am ridicat, fui umilit și fără nădejde.
Peste mine au venit urgiile Tale,
înfricoșările Tale m-au tulburat.

Înconjuratu-m-au asemenea apei,
toată ziua m-au împresurat deodată.

Depărtat-ai de la mine prieten și vecin,
și pe cunoscuții mei, pentru ticăloșie.

Și iarăși: Doamne, Dumnezeul mântuirii mele,
ziua am strigat, și noaptea, înaintea Ta.

Pătrundă la Tine rugăciunea mea;
pleacă urechea Ta spre ruga mea.

Psalmul 102

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul
și toate cele dinlăuntrul meu, numele cel sfânt al
Lui!

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul,
și nu uita toate binefacerile Lui.

Pe Cel ce iartă toate fărădelegile tale,
pe Cel ce vindecă toate bolile tale.

Pe Cel ce răscumpără din stricăciune viața ta,
pe Cel ce te încununează cu milă și cu îndurări.

Pe Cel ce umple de bunătați pofta ta;
înnoi-se-vor ca ale vulturului tinerețele tale.

Cel ce face milostenie, Domnul,
și judecată dreaptă, tuturor celor ce li se face
strâmbătate.

Cunoscute a făcut căile Sale lui Moise,
fiilor lui Izrael, hotărârile Sale.

Îndurător și milostiv e Domnul, îndelung răbdător
și mult milostiv;
nu până în sfârșit se va mânia, nici până în veac va
ține mânie.

Nu după fărădelegile noastre a făcut nouă,
nici după păcatele noastre ne-a răsplătit nouă.

Că, după cât e cerul de înalt de la pământ,

a sporit Domnul mila Sa, peste cei ce se tem de
Dânsul.

Pe cât e de departe răsăritul de la apus,
a depărtat de la noi fărădelegile noastre.

Precum miluiește un tată pe fii;
așa a miluit Domnul pe cei ce se tem de Dânsul,

Că El a cunoscut făptura noastră,
adusu-și-a aminte, că țărână suntem.

Omul, ca iarba zilele lui,
ca floarea câmpului, așa va înflori;

Că vânt trece peste dânsa, și nu va mai fi,
și nu se va cunoaște nici locul ei.
Iar mila Domnului din veac și până în veac,
spre cei ce se tem de Dânsul,
Și dreptatea Lui spre fiii fiilor, cei ce păzesc
legătura Lui,
și-și aduc aminte, ca să împlinească poruncile Lui.
Domnul în cer și-a gătit scaunul
și împărăția Lui toate le stăpânește.
Binecuvântați pe Domnul toți îngerii Lui, cei tari
în virtute,
care împliniți cuvântul Lui,
ascultând de glasul poruncilor Lui.
Binecuvântați pe Domnul, toate puterile Lui,
slujitorii Lui, care faceți voia Lui.
Binecuvântați pe Domnul toate lucrurile Lui,
în tot locul stăpânirii Lui;
binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.
Și iarăși: În tot locul stăpânirii Lui,
binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea,
ascultă cererea mea, într-o adevărul Tău,
auzi-mă, într-o dreptatea Ta.

Și să nu intri la judecată cu robul Tău,
căci drept, înaintea Ta, nu se va găsi nimeni dintre
cei vii.

Că a prigonit dușmanul sufletul meu,
smerit-a până la pământ viața mea.

Așezatu-m-a întru întuneric, ca pe morții veacului,
și s-a mâhnit întru mine spiritul meu,
întru mine s-a tulburat inima mea.

Adsu-mi-am aminte de zilele cele de demult,
gânditu-m-am la toate lucrurile Tale,
la faptele mâinilor Tale am cugetat.
Întins-am spre Tine mâinile mele,
sufletul meu, spre Tine, ca un pământ fără de apă.
Degrabă auzi-mă, Doamne,
că a slăbit spiritul meu.
Să nu întorci fața Ta de către mine,
ca să nu mă aseamăn celor ce se coboară în
groapă.
Fă-mă să aud dis-de-dimineată mila Ta,
că întru Tine am nădăjduit.
Arată-mi mie, Doamne, calea, pe care voi merge,
că la Tine am ridicat sufletul meu.
Scoate-mă de la dușmanii mei, Doamne,
că la Tine am găsit scăpare.
Învață-mă, să fac voia Ta,
că Tu ești Dumnezeu meu.
Spiritul Tău Cel bun mă va povățui la pământ
drept,
pentru numele Tău, Doamne, îmi vei da viață.
Întru dreptatea Ta scoate-vei din necaz, sufletul
meu,
și întru mila Ta vei zdrobi pe dușmanii mei.
Și vei pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu,

căci robul Tău sunt eu.

Și iarăși: Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta, și să nu intri la judecată cu robul Tău. (*De 3 ori.*)

Apoi: Spiritul Tău cel bun mă va povățui la pământ drept.

Mărire.... Și acum....

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeu.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeu.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeului nostru, mărire ție.

Rugăciunile Utreniei

Rugăciunea I

Mulțumim Ție, Doamne Dumnezeul nostru, celui ce ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și ai dat în gura noastră cuvânt de laudă, ca să ne închinăm, și să chemăm numele tău cel sfânt; și să ne rugăm îndurărilor tale, celor ce pururea le ai pentru viața noastră. Și acum trimite ajutorul tău peste cei ce stau înaintea feței măririi tale celei sfinte, și așteaptă de la tine bogată milă; și le dă lor, ca slujind ție totdeauna cu frică și cu dragoste,

să laude bunătatea ta cea negrăită. — Că ție se cuvine toată mărirea, cinstea, și închinăciunea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea II

Din zori aleargă sufletul nostru la tine, Dumnezeul nostru, pentru că luminează sunt poruncile tale pe pământ. Înțelepțește-ne, să facem întru frica ta dreptate și sfințenie; că pe tine te mărim, cel cu adevărat Dumnezeul nostru; pleacă urechea ta, și ne auzi pe noi; și pomenește, Doamne, pe cei ce împreună cu noi sunt de față, și se roagă, pe toți pe nume, și-i mântuiește cu puterea ta; binecuvântează poporul tău și sfințește moștenirea ta; pace dăruiește lumii tale, bisericilor tale, preoților, și tot poporului tău. — Că bine s-a cuvântat, și s-a preamărit preacinstitul, și de mare-cuviință numele tău, al Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea III

Din zori aleargă sufletul nostru la tine, Dumnezeule, pentru că luminează sunt poruncile tale; învață-ne pe noi, Dumnezeule, dreptatea ta, poruncile tale, și îndreptările tale; luminează ochii minții noastre, ca să nu adormim vreodată în

păcate spre moarte; risipește toată negura de pe inimile noastre; dăruiește-ne nouă soarele dreptății, și nevătămată păzește viața noastră, cu pecetea sfântului tău Spirit; îndreptează pașii noștri în calea păcii; dă-ne, să vedem zorile zilei și ziua într-o bucurie, ca să-ți înălțăm rugăciunile de dimineața. — Că a ta este stăpânirea, și a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IV

Stăpâne Dumnezeu, cel ce ești sfânt și necuprins, care ai zis să strălucească lumina într-o întineric, cel ce ne-ai odihnit în somnul de noapte, și ne-ai ridicat spre lauda și ruga bunătății tale, fiind împlântat de singură milostivirea ta: primește-ne pe noi, cei ce și acum ne închinăm ție, și după putință îți mulțumim; și ne dăruiește toate cererile cele spre mântuire; arată-ne pe noi fii ai luminii, și ai zilei, și moștenitori ai bunătăților tale cele veșnice. Pomeniște, Doamne, într-o mulțimea îndurărilor tale, și pe tot poporul tău, ce este de față, și se roagă împreună cu noi, și pe toți frații noștri, care sunt pe uscat, pe mare, și în tot locul stăpânirii tale, care așteaptă iubirea ta de oameni; și tuturor le dăruiește mila ta cea mare. — Ca mântuiți fiind cu sufletul și cu trupul, pururea

stăruind cu îndrăzneală, să preamărim numele tău cel minunat și binecuvântat, al Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea V

Vistierule al bunătăților, izvorule ce pururea izvorăști, Părinte sfinte, făcătorule de minuni, atotputernice și atotstăpâni-torule, toți ne închinăm, și ne rugăm ție, chemând milele tale și îndurările tale, spre ajutorul și paza smereniei noastre. Pomenește, Doamne, pe robii tăi, și primește rugăciunile cele de dimineața ale noastre ale tuturor, ca o tămâie înaintea ta, și nu socoti nici pe unul din noi netrebnic; ci pe toți ne păzește cu îndurările tale. Pomenește, Doamne, pe cei ce priveghează și cântă, spre mărirea ta, și a unuia născut Fiului tău și Dumnezeului nostru, și al sfântului tău Spirit. Fii lor ajutor și păzitor; primește rugăciunile lor întru altarul tău cel mai presus de ceruri și înțelegător. — Că tu ești Dumnezeul nostru, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VI

Mulțumim ție, Doamne Dumnezeul mântuirilor noastre, că toate le faci spre facerea de bine a vieții noastre, ca totdeauna la tine să ne uităm, la Mântuitorul și Făcătorul de bine al sufletelor noastre; că ne-ai odihnit pe noi în măsura nopții ce a trecut, și ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și ne-ai pus la închinarea cinstitului tău nume. Pentru aceasta ne rugăm ție, Doamne: dă-ne har, și putere, ca să ne învrednicim a cânta ție cu înțelegere, și a te ruga neîncetat cu frică și cu cutremur, îngrijindu-ne de a noastră mântuire, cu ajutorul Hristosului tău. Pomeneste, Doamne, și pe cei ce strigă către tine noaptea; auzi-i pe dâșii, și-i miluiește; și sfărâmă sub picioarele lor pe dușmanii cei nevăzuți și potrivnici luptători. — Că tu ești împăratul păcii, și Mântuitorul sufletelor noastre, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Rugăciunea VII

Dumnezeule și Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, cel ce ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și împreună ne-ai adunat la ceasul rugăciunii: dă-ne har întru deschiderea gurii noastre, și primește ale noastre mulțumiri cele după putință; și ne învață îndreptările tale; pentru

că a ne ruga, precum se cuvine, nu știm, de nu ne vei povățui tu, Doamne, cu Spiritul tău cel sfânt. Pentru aceasta ne rugăm ție: orice am greșit până în ceasul de acum, cu cuvântul, sau cu lucrul, sau cu gândul, cu voia sau fără de voie, slăbește, lasă, iartă. Că de te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va putea suferi? Că la tine este mântuirea. Tu singur ești sfânt, ajutor puternic, păzitor al vieții noastre, și întru tine este cântarea noastră pururea. — Fie stăpânirea împărăției tale pururea binecuvântată și preamărită, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VIII

Doamne Dumnezeul nostru, cel ce ai alungat de la noi trândă-via somnului, și cu chemare sfântă împreună ne-ai chemat, ca și noaptea să înălțăm mâinile noastre, și să te mărturisim pe tine întru judecățile dreptății tale: primește rugăciunile noastre, cererile, mărturisirile, slujbele cele de noapte; și ne dăruiește, Dumnezeule, credință ne rușinată, nădejde tare, dragoste nefă-țarnică; binecuvântează intrările și ieșirile, faptele, lucrurile, cu-vintele, gândurile noastre; și ne dă nouă, să ajungem la înce-puturile zilei, laudând, cântând, și binecuvântând bunătatea milei tale celei negrăite. — Că s-a binecuvântat preasfânt

numele tău, și s-a preamărit împărăția ta, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IX

Strălucește în inimile noastre, iubitorule de oameni Stăpâne, lumina cea nesticăcioasă a cunoștinței dumnezeirii tale, și deschide ochii minții noastre spre înțelegerea evanghelicelor tale propovăduiri: pune întru noi și frica fericitelor tale porunci, ca toate poftele trupului călcându-le, viață sufletească să petrecem, toate cele ce sunt spre bunăplăcerea ta gândind și făcând. — Că tu ești sfințirea și lumina noastră, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea X

Doamne, Dumnezeuul nostru, cel ce prin pocăință, iertare ai dăruit oamenilor, și pildă a cunoașterii de păcate, și a mărturisirii, ne-ai arătat pocăința proorocului David spre iertare: însuți, Stăpâne, pe noi cei căzuți în multe și mari greșeli, miluiește-ne după mare mila ta, și după mulțimea îndurărilor tale curățește fărădelegile noastre. Că ție ți-am greșit, Doamne, celui ce știi și cele nearătate și ascunse ale inimilor oamenilor, și celui ce singur

ai putere, de a ierta păcatele; și inimă curată zidind întru noi, și cu spirit stăpânitor întărindu-ne, și bucuria mântuirii tale arătându-ne-o, nu ne lepăda de la fața ta: ci binevoiește, ca un bun și iubitor de oameni, până la suflarea noastră cea mai de pe urmă, să-ți aducem jertfă de dreptate, și prinos, întru sfintele tale altare.— Cu mila, și cu îndurărilor, și cu iubirea de oameni a unuia-născut Fiului tău, cu care împreună bine ești cuvântat, cu preasfântul, și bunul, și de viață făcătorul tău Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea XI

Dumnezeule Dumnezeul nostru, cel ce ai așezat puteri cuvân-tătoare și înțelegătoare cu vrerea ta, pe tine te rugăm, și ție ne cucerim: primește preamărirea noastră, cea după putință, împreună cu a tuturor fapturilor tale, și ne răsplătește cu darurile cele bogate ale bunătății tale; că ție se pleacă tot genunchiul, al celor cerești, și al celor pământești, și al celor dedesubt, și toată suflarea și făptura laudă mărirea ta cea neajunsă; pentru că singur ești Dumnezeu adevărat și mult milostiv. — Că pe tine te laudă toate puterile cerești, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea XII

Lăudămu-te, cântăm, bine te cuvântăm, și mulțumim ție, Dumnezeul părinților noștri, că ne-a trecut umbra nopții, și ne-ai arătat iarăși lumina zilei; ci ne rugăm bunătății tale: fii milostiv păcatelor noastre, și primește rugăciunea noastră, întru mare mila ta; că la tine scăpăm, la Dumnezeul cel milostiv și atotputernic. Strălucește în inimile noastre soarele cel adevărat al dreptății tale; luminează mintea noastră, și simțurile toate le păzește, ca umblând ca ziua cu bunăcuviință pe calea poruncilor tale, să ajungem la viața cea veșnică — pentru că la tine este izvorul vieții — și să ne învrednicim a fi întru desfătarea luminii tale celei neapropiate. — Că tu ești Dumnezeul nostru, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Ectenia mare

Preotul: **C**u pace Domnului să ne rugăm.

Poporul: **Doamne, îndură-Te spre noi.**

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **Doamne, îndură-Te spre noi.**

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfințelor lui Dumnezeu biserici, și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pentru sfânt locașul acesta, și pentru cei ce cu credință, cu bună cucernicie, și cu frică de Dumnezeu intră într-însul, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pentru Sfântul Părinte Papa (N), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (N), pentru (Înalt) Preasfințitul (Arhi) Episcopul nostru (N), și pentru cinstita Preoțime, întru Hristos Diaconime, pentru tot Clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pentru autoritățile și oștirea țării noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pentru țara noastră, orașul (sau satul) acesta și pentru toate orașele și satele, și pentru cei ce cu credință locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pentru bună liniștea aerului, și pentru înmulțirea roadelor pământului, și pentru timpuri de pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pentru cei ce călătoresc, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, și pentru cei robiți, și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pentru ca să fim mântuiți de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pe preasfânta, Curata, Preabinecuvântata, mărita, Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, și pururea Fecioară Maria, cu toți Sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Ție se cuvine toată mărirea, cinstirea, și închinarea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin

Se cântă Dumnezeu este Domnul, cu stihurile, glas 7

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; bine este cuvântat, cel ce vine întru numele Domnului.

*Stih 1. **M**ărturisiți-vă Domnului că este bun, că în veac este mila Lui.*

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; bine este cuvântat, cel ce vine întru numele Domnului.

*Stih 2. **T**oate neamurile m-au împresurat, și întru numele Domnului le-am înfrânt.*

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; bine este cuvântat, cel ce vine întru numele Domnului.

*Stih 3. **N**u voi muri, ci voi fi viu, și voi spune lucrurile Domnului.*

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; bine este cuvântat, cel ce vine întru numele Domnului.

*Stih 4. **P**iatra, pe care nu au socotit-o ziditorii, aceasta a ajuns cap al unghiului: de la Domnul s-a făcut aceasta, și este minunată în ochii noștri.*

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; bine este cuvântat, cel ce vine întru numele Domnului.

Apoi:

Troparul Praznicului, glas 7

Schimbatu-Te-ai la față în munte, Hristoase Dumnezeule, arătând discipolilor Tău mărirea Ta, pe cât puteau cuprinde. Strălucească și nouă păcătoșilor, lumina Ta cea veșnică, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Dătătorule de lumină, mărire Ție. (*de 3 ori*).

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția și puterea și mărirea, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Primul rând de Sedelne, glas 4

Schimbarea omenească, ceea ce va să fie la a doua și înfricoșătoarea venirea a Ta, cu mărirea arătând-o Mântuitorule, în muntele Taborului te-ai schimbat la față, Ilie și Moise grăind către Tine. Și trei ucenici pe care împreună i-ai chemat, care, văzând Stăpâne mărirea Ta, de strălucirea Ta s-au înspăimântat. Cel ce le-ai arătat lor atunci lumina Ta, luminează sufletele noastre.

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **Amin.**

Schimbarea omenească, ceea ce va să fie la a doua și înfricoșătoarea venirea a Ta, cu mărirea arătând-o Mântuitorule, în muntele Taborului te-ai schimbat la față, Ilie și Moise grăind către Tine. Și trei ucenici pe care împreună i-ai chemat, care, văzând Stăpâne mărirea Ta, de strălucirea Ta s-au înspăimântat. Cel ce le-ai arătat lor atunci lumina Ta, luminează sufletele noastre.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeuule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Al doilea rând de Sedelne, glas 4

În muntele Taborului te-ai schimbat la față Isuse, și nor luminos întins ca un cort, pe Apostoli, cu mărirea Ta i-a acoperit. Pentru aceasta și în jos la pământ se uitau, neputând

răbda să vadă strălucirea măririi neapropiate a feței Tale, Mântuitorule, Hristoase Dumnezeule, Cel ce ești fără de început; care ai arătat atunci acestora lumina Ta, luminează sufletele noastre.

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **A**min.

În muntele Taborului te-ai schimbat la față Isuse, și nor luminos întins ca un cort, pe Apostoli, cu mărirea Ta i-a acoperit. Pentru aceasta și în jos la pământ se uitau, neputând răbda să vadă strălucirea măririi neapropiate a feței Tale, Mântuitorule, Hristoase Dumnezeule, Cel ce ești fără de început; care ai arătat atunci acestora lumina Ta, luminează sufletele noastre.

Polieleul

Psalmul 134

Robii, robii Domnului! Aliluia.

Lăudați numele Domnului, lăudați, robi, pe
Domnul! Aliluia.

Cei ce stați în casa Domnului, în curțile casei
Dumnezeului nostru.

Lăudați pe Domnul că este bun Domnul, cântați
numelui Lui că este bun.

Că pe Iacob și-a ales sieși Domnul,
Pe Israel spre moștenire Lui.

Că eu am cunoscut că mare este Domnul,
Și Dumnezeuul nostru peste toți dumnezeii.

Toate, câte a voit Domnul, a făcut,
În cer și pe pământ, în mări și în toate adâncurile.

Ridicând nori de la marginea pământului,
Fulgerele spre ploaie le-a făcut, cel ce scoate
vânturile din vistieriile sale.

Cel ce a bătut cele întâi născute ale Egiptului, de la
om până la dobitoc,

Trmis-a semne și minuni în mijlocul tău, Egipte,
Lui Faraon și tuturor slujitorilor lui.

Cel ce a bătut neamuri multe și a ucis împărați
tari.

Pe Sion împăratul Amoreilor și pe Og împăratul
Basanului, și toate împărățiile lui Hanaan.
Și pământul lor l-a dat moștenire, moștenire lui
Israel poporului său.

Doamne, numele tău e în veac și pomenirea Ta în
neam și neam.

Că va judeca Domnul pe poporul Său și de robii
săi se va îndura.

Idolii neamurilor, argint sunt și aur, lucruri de
mâini omenești.

Gură au și nu vor grăi, ochi au și nu vor vedea.
Urechi au și nu vor auzi, că nu este suflare în gura
lor.

Asemenea lor să fie cei ce fac acestea, și toți cei ce
nădăjduiesc într-înșii.

Casa lui Israel, binecuvântați pe Domnul,
Casa lui Aron, binecuvântați pe Domnul,

Casa lui Levi, binecuvântați pe Domnul,
Cei ce vă temeți de Domnul, binecuvântați pe
Domnul,
Binecuvântat este Domnul din Sion,
Cel ce locuiește în Ierusalim.

Psalmul 135

Mărturisiți-vă Domnului, că e bun, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Mărturisiți-vă Dumnezeului dumnezeilor, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Mărturisiți-vă Domnului domnilor, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Celui ce singur face minuni mari, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Celui ce a făcut cerurile cu înțelegere, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Celui ce a întărit pământul peste ape, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Celui ce însuși a făcut luminătorii cei mari,
Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Soarele spre stăpânirea zilei, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Luna și stelele spre stăpânirea nopții, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Celui ce a bătut Egiptul cu cei întâi-născuți ai lor,
Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Și a scos pe Israel din mijlocul lor, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Cu mână tare și cu braț înalt, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Celui ce a împărțit Marea Roșie întru despărțiri,
Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Și a trecut pe Israel prin mijlocul ei, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Și a aruncat pe Faraon și puterea Lui în Marea
Roșie, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Celui ce a trecut pe poporul Său în pustie, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Celui ce a bătut împărați mari, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Și a ucis împărați tari, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Pe Sion, împăratul Amoreilor, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Și pe Og, împăratul Vasanului, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Și pământul lor l-a dat moștenire, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Moștenire lui Israel robului Său, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Că întru necazul nostru și-a adus aminte de noi
Domnul, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Și ne-a scăpat de dușmanii noștri, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Cel ce dă nutremânt la tot trupul, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia,
Mărturișiți-vă Dumnezeului cerului, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Mărimurile Praznicului

Stih 1. Mare este Domnul și lăudat foarte în cetatea Dumnezeului nostru, în muntele cel sfânt al Lui (Ps. 47, 1).

Pripeală: Schimbatu-s-a la față Isus al meu, în muntele Taborului, arătându-și mărirea Sa.

Stih 2. Munții se vor bucura de fața Domnului, și se va arăta întru mărirea Sa. (Ps 97,10)

Stih 3. Cine sa va sui în muntele Domnului, sau cine va sta în locul cel sfânt al Lui? (Ps 23, 3).

Stih 4. Luminezi Tu minunat în munții cei veșnici (Ps 75, 4).

Stih 5. Taborul și Ermonul întru numele Tău se vor bucura (Ps 88, 13).

Stih 6. Și să fie lumina Domnului Dumnezeuului nostru peste noi de acum și până în veac (Ps 89, 19).

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Mărire Ție, Treime Sfântă, Părinte, Cuvântule și Spirite Sfinte: Mărire Ție, Dumnezeuule.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Bucură-te, ceea ce ești cu dar dăruită Marie, Domnul este cu tine: și prin tine cu noi.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeuule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeuule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeuului nostru, mărire ție.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne

păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că S-a binecuvântat numele Tău și s-a preamărit împărăția Ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Sedealna după Polieleu, glas 4

Suindu-Te cu ucenicii în munte și în mărirea Tatălui strălucind, împreună Moise și Ilie au stat înaintea Ta. Că Legea și Proorocii ca lui Dumnezeu slujesc, a Căruia și firească ființa cea fiască Părintele mărturisind-o, Te-a numit pe Tine Fiu. Pe Acela îl laudăm împreună cu Tine și cu Spiritul Sfânt.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Suindu-Te cu ucenicii în munte și în mărirea Tatălui strălucind, împreună Moise și Ilie au stat înaintea Ta. Că Legea și Proorocii ca lui Dumnezeu slujesc, a Căruia și firească ființa cea fiască Părintele mărturisind-o, Te-a numit pe Tine Fiu. Pe Acela îl laudăm împreună cu Tine și cu Spiritul Sfânt.

Antifonul I al glasului 4

Din tinerețile mele multe patimi se luptă cu mine; ci Însuți mă sprijinește și mă mântuiește, Mântuitorul meu.

Cei ce urâți Sionul, rușinați veți fi de Domnul; că precum iarba de foc, așa veți fi uscați.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Prin Spiritul Sfânt tot sufletul viază și prin curăție se înalță, luminează-se prin Unimea Treimii, cu sfințenie de taină.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Prin Spiritul Sfânt izvorăsc râurile harului, care adapă toată făptura spre rodire de viață.

Preotul: Întelepciune! Să luăm aminte.

Prochimen, glas 4

Taborul și Ermonul în numele Tău se vor bucura (Ps 88,13).

Stih: Ale tale sunt cerurile și al Tău este pământul (Ps 88,12).

Taborul și Ermonul în numele Tău se vor bucura. (Ps 88,13).

Preotul: Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te, spre noi.

Preotul: Că sfânt ești Dumnezeu nostru și întru Sfinți Te odihnești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

Se cântă Toată suflarea... pe glasul 4

Toată suflarea să laude pe Domnul. — Toată suflarea și toată făptura să laude numele Domnului. — Lăudați pe Dumnezeu întru Sfinții lui.

Apoi:

Preotul: **Ș**i pentru ca să ne învrednicim a asculta Sfânta Evanghelie, pe Domnul Dumnezeu să-l rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-te spre noi, (*de 3 ori.*)

Preotul: **Î**nțelepciune, drepti să ascultăm Sfânta Evanghelie. Pace tuturor!

Poporul: **Ș**i spiritului tău.

Preotul: **D**in Sfânta Evanghelie după Sfântul apostol și evanghelist Luca, citire:

Poporul: **M**ărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Preotul: **S**ă luăm aminte.

Evanghelia după Luca (9,28-36):

În vremea aceea, luând Isus cu Sine pe Petru și pe Ioan și pe Iacov, S-a suit pe munte ca să Se roage. Și pe când se ruga El, chipul feței Sale s-a făcut altul și îmbrăcămintea Lui albă strălucind. Și iată doi bărbați vorbeau cu El, care erau Moise și Ilie, și care, arătându-se întru mărire, vorbeau

despre sfârșitul Lui, pe care avea să-l împlinească în Ierusalim. Iar Petru și cei ce erau cu el erau îngreuiți de somn; și deșteptându-se, au văzut mărirea Lui și pe cei doi bărbați stând cu El. Și când s-au despărțit ei de El, Petru a zis către Isus: Învățătorule, bine este ca noi să fim aici și să facem trei colibe: una Ție, una lui Moise și una lui Ilie, neștiind ce spune. Și, pe când vorbea el acestea, s-a făcut un nor și i-a umbrit; și ei s-au spăimântat când au intrat în nor. Și glas s-a făcut din nor, zicând: Acesta este Fiul Meu cel iubit, de acesta să ascultați! Și când a trecut glasul, S-a aflat Isus singur. Și ei au tăcut și nimănui n-au spus nimic, în zilele acelea, din cele ce văzuseră.

Poporul: **M**ărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Psalmul 50

Miluieste-mă, Dumnezeuule, după mare mila Ta, și după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegea mea.

Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea și de păcatul meu curățește-mă.

Că fărădelegea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea.

Tie unuia am greșit

și ce este rău înaintea Ta am făcut,

Ca să te arăți drept întru cuvintele Tale

și biruitor să ieși când te vor judeca.

Că iată întru fărădelegi am fost conceput

și în păcate m-a născut maica mea.

Că iată adevărul ai iubit;

cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale,

le-ai arătat mie.

Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți;

spăla-mă-vei și mai mult decât zăpada mă voi albi.

Auzului meu vei da bucurie și veselie;

bucura-se-vor oasele mele cele umilite.

Întoarce fața Ta de la păcatele mele

și toate fărădelegile mele șterge-le.

Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule

și Spirit drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale

mele.

Nu mă lepăda de la fața Ta

și Spiritul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.

Dă-mi iarăși bucuria mântuirii Tale

și cu Spirit stăpânitor mă întărește.
Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale
și cei păcătoși la Tine se vor întoarce.
Mântuiește-mă de sânziuri, Dumnezeule,
Dumnezeul mântuirii mele;
bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.

Doamne, buzele mele vei deschide
și gura mea va vesti lauda Ta.
Că de ai fi voit jertfă, ți-aș fi adus;
arderile de tot nu le vei binevoi.
Jertfa lui Dumnezeu: spirit umilit;
inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi.

Bine fă, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului,
și să se zidească zidurile Ierusalimului.
Atunci bineplăcute-Ți vor fi jertfa dreptății,
prinosul și arderile de tot;
atunci vor aduce pe altarul Tău viței.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Glas 2

Astăzi toate s-au umplut de bucurie, Hristos schimbându-se la față înaintea ucenicilor Săi.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Astăzi toate s-au umplut de bucurie, Hristos schimbându-se la față înaintea ucenicilor Săi.

Stih, glas 6

Miluieste-ne, Dumnezeuule, după mare mila ta, și după mulțimea îndurărilor tale șterge fărădelegile noastre.

Stihiră, glas 6

Mai înainte închipuind învierea Ta, Hristoase Dumnezeuule, ai luat pe trei ucenici ai Tăi: pe Petru și pe Iacob și pe Ioan și în Tabor Te-ai suit. Și Tu, Mântuitorule, la față schimbându-Te, Muntele Taborului cu lumină s-a acoperit, iar ucenicii Tăi, Cuvinte, s-au aruncat cu fața la pământ, neputând suferi a vedea Chipul cel nevăzut. Îngerii slujeau cu frică și cu cutremur, cerurile s-au spăimântat, pământul s-a cutremurat, văzând pe pământ pe Domnul măririi.

Preotul: **M**ântuiește, Dumnezeuule, poporul tău și binecuvântează moștenirea ta; cercetează lumea ta cu milă și cu îndurări; înalță puterea creștinilor dreptcredincioși; și trimite peste noi milele tale

cele bogate: pentru rugăciunile Preacuratei Doamnei noastre, Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; cu mijlocirile cinstitelor cerești Puteri ale celor fără de trupuri, ale cinstitului mărit profet Înaintemergător și Botezător Ioan; ale sfinților măriți și întru tot lăudați Apostoli; ale celor dintru sfinți Părinții noștri și ai lumii mari Dascăli și Ierarhi Vasile cel Mare, Grigore Teologul, și Ioan Gură-de-aur; și ale celui dintru sfinți părintelui nostru Nicolae Arhiepiscopul de la Mira Liciei, făcătorul de minuni, ale celui dintru sfinți părintelui nostru Nichita al Remesianeii, apostolul românilor; ale sfinților măriți și bine învingători Martiri ale precuvioșilor și de Dumnezeu purtători Părinților noștri; ale sfinților și dreptilor dumnezeiești părinți Ioachim și Ana și ale tuturor Sfinților, rugămu-te, mult milostive Doamne, auzi-ne pe noi păcătoșii, care ne rugăm ție, și te îndură spre noi.

Poporul: Doamne, îndură-te spre noi — (*de 12 ori.*)

Preotul, cu glas înalt:

Cu mila, și cu îndurărilor, și cu iubirea de oameni a unuia născut Fiului tău, cu care împreună bine ești cuvântat, cu preasfântul, și bunul, și de viață

făcătorul tău Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: **Amin.**

CANOANELE

Canonul I al Praznicului, glas 4
Canonul al II-lea al Praznicului, glas 8
Catavasiile Crucii, glas 8

Canonul I
Cântarea I, glas 4

Irmos:

Cetele israelitene, cu picioare neudate trecând Marea Roșie, și în adâncul cel umed pe călăreții vrăjmași voievozi văzându-i cufundați, cu bucurie au cântat: Să cântăm Dumnezeuului nostru că S-a preamărit.

Cuvintele vieții grăind despre dumnezeiasca împărăție Hristos către ucenici, a zis: Pe Tatăl să cunoașteți în Mine, ca Cel ce strălucește cu lumină neapropiată, cu bucurie cântând: Să cântăm Dumnezeuului nostru că S-a preamărit.

Cu puterea neamurilor vă veți îmbrăca, prieteni ucenici, și minunați vă veți face în

bogăția lor, că vă veți umplea de mărire. Că Mă voi arăta mai luminat decât soarele strălucind, întru bucurie cântând voi: Să cântăm Dumnezeului nostru, că S-a preamărit.

Astăzi Hristos în Muntele Taborului, strălucind luminos cu dumnezeiasca rază, precum a făgăduit ucenicilor, Și-a golit chipul și umplându-se ei de rază dumnezeiască, de lumină purtătoare, cu bucurie au grăit: Să cântăm Dumnezeului nostru, că S-a preamărit.

Canonul II

Cântarea I, glas 8

Irmos:

Apa trecând-o ca pe uscat, și din răutatea Egiptului scăpând israeliteanul, a strigat: Mântuitorului și Dumnezeului nostru să-i cântăm.

Moise ca un profet văzând în mare și în nor și în stâlp de foc de demult mărire Domnului, a grăit: Mântuitorului și Dumnezeului nostru să-I cântăm.

Ca și cu o piatră cu trup îndumnezeit acoperindu-se, văzând pe Cel nevăzut, Moise văzătorul de Dumnezeu a grăit: Mântuitorului și Dumnezeului nostru să-I cântăm.

Tu în muntele Legii și în Tabor ai fost văzut de Moise, în nor de demult, iar acum în lumina Dumnezeirii celei neapropiate.

Cântarea I a Catavasiilor Crucii, glas 8

Cruce însemnând Moise, lovind drept cu toiagul, Marea Roșie a despărțit, trecând pedestru Israel; iar de-a curmezișul lovind-o, a împreunat-o împotriva carelor lui Faraon, înscriind deasupra nebiruita armă. Pentru aceasta, lui Hristos, Dumnezeul nostru, să-i cântăm, că s-a preamărit.

Canonul I

Cântarea III, glas 4

Irmos:

Arcul celor puternici a slăbit și cei neputincioși s-au încins cu putere; pentru aceasta s-a întărit în Domnul inima mea.

În Adam îmbrăcându-Te tot, Hristoase, firea cea înnegrită de demult schimbând-o, ai luminat-o și, cu schimbarea chipului Tău ai îndumnezeit-o.

Cel ce a povățuit pe Israel de demult în pustie, prin stâlp în chipul focului și prin nor, astăzi în Muntele Taborului în chip de negrăit a strălucit Hristos în lumină.

Canonul II

Cântarea III, glas 8

Irmos:

Doamne, Cel ce ai făcut cele deasupra crugului ceresc și ai zidit Biserica, Tu pe mine mă întărește în dragostea Ta. Că Tu ești marginea doririlor și credincioșilor întărire, Unule, Iubitorule de oameni.

Mărirea ce a umbrit mai dinainte în cort și cu Moise sluga Ta a vorbit, a fost, Stăpâne, chipul Schimbării Tale la față, al celei ce a strălucit în chip de negrăit în Tabor.

Suitu-s-au împreună cu Tine, Cuvinte Unule-Născut preainălțate, cei trei Apostoli aleși, în Muntele Taborului. Și acolo au stat împreună Moise și Ilie ca niște slugi ale lui Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Dumnezeu desăvârșit fiind, om desăvârșit S-a făcut cu toată Dumnezeirea amestecând omenirea în fața Sa. Pe Acesta în două ființe L-au văzut Moise și Ilie în Muntele Taborului.

Cântarea a 3-a a Catavasiilor Crucii, glas 8

Toiag în chip de taină se primește, căci cu odrăslirea a ales preot; iar acum, Bisericii celei mai înainte neroditoare i-a înflorit lemnul Crucii, spre putere și întărire.

***Preotul:** Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.*

***Poporul:** Doamne, îndură-Te spre noi.*

***Preotul:** Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.*

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești Dumnezeul nostru și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Sedealna, glas 4

În Muntele Taborului Te-ai schimbat la față, Dumnezeule, între înțelepții Ilie și Moise, împreună fiind de față și ucenicii Țăi, Petru și Iacob și Ioan. Iar Petru acestea a zis Ție: Bine este să facem aici trei colibe, una lui Moise și una lui Ilie și una Ție, Stăpânului Hristos. Cel ce ai arătat atunci acelora lumina Ta, luminează și sufletele noastre.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

În Muntele Taborului Te-ai schimbat la față, Dumnezeuule, între înțelepții Ilie și Moise, împreună fiind de față și ucenicii Tăi, Petru și Iacob și Ioan. Iar Petru acestea a zis Ție: Bine este să facem aici trei colibe, una lui Moise și una lui Ilie și una Ție, Stăpânului Hristos. Cel ce ai arătat atunci acelora lumina Ta, luminează și sufletele noastre.

Canonul I

Cântarea IV, glas 4

Irmos:

Auzit-am preamărită rânduiala Ta, Hristoase Dumnezeuule, că Te-ai născut din Fecioară ca să mântuiești din rătăcire pe cei ce cântă Ție: Mărire puterii Tale, Doamne!

Legea însemnând cu scrisoare în Sinai, Hristoase Dumnezeuule, în nor și în foc și în ceață și în vifor Te-ai arătat purtat. Mărire puterii Tale, Doamne.

Ca să adeverezi mărită rânduiala Ta, Hristoase Dumnezeule, că Cel ce ești mai înainte de veci, Tu același și în nor suindu-Te, în Tabor în chip de negrăit ai strălucit.

Împreună grăind au stat înaintea Ta, Stăpâne Hristoase, ca niște slugi, aceia, și către ei în pară de foc și în nor și în vânt subțire ai vorbit. Mărire puterii Tale, Doamne.

Vestit-a mărirea Crucii Tale, venind în Tabor Moise, cel ce Te-a văzut pe Tine de demult în foc și în rug, și Ilie, cel ce s-a înălțat în car de foc, Hristoase.

Canonul II

Cântarea IV, glas 8

Irmos:

Din trupul Tău razele Dumnezeirii au ieșit, pentru profeți și pentru apostoli; pentru aceasta ucenicii cei aleși cântând, au grăit: Mărire puterii Tale, Doamne.

Cel ce ai păzit nevătămat rugul cel ce se împărtășise cu focul, Ți-ai arătat, Stăpâne, trupul

cel dumnezeiește strălucitor, lui Moise celui ce cântă: Mărire puterii Tale, Doamne.

Ascunsu-s-a de razele Dumnezeirii soarele cel simțitor, dacă Te-a văzut pe Tine schimbat la față, în Muntele Taborului, Isuse al meu. Mărire puterii Tale, Doamne.

Foc fără materie a fost văzut nearzând materia trupului, precum Te-ai arătat, Stăpâne, lui Moise, Apostolilor și lui Ilie, unul din două, în două firi desăvârșit.

Cântarea a 4-a a Catavasiilor Crucii, glas 8

Auzit-am, Doamne, taina rânduiei Tale, cunoscut-am lucrurile Tale și am preamărit dumnezeirea Ta.

Canonul I

Cântarea V, glas 4

Irmos:

Cel ce ai despărțit de lumină întunericul cel întâi izvodit, în lumină Te laudă pe Tine

lucrurile ca pe Ziditorul, Hristoase. În lumina Ta, îndreptează căile noastre.

Înaintea feței Tale munții s-au plecat. Că și lumina, strălucirea cea pe sus umblătoare, soarele, a venit sub picioarele Tale, Hristoase, dacă bine ai voit a-Ți schimba chipul cel omenesc.

Iată Mântuitorul Hristos, au strigat Moise și Ilie către ucenicii cei aleși în muntele Taborului; pe Acesta L-am vestit de demult că este Dumnezeu.

Firea cea neschimbătoare a Dumnezeirii, celei ce se poartă întru Sine fără materie, s-a amestecat cu omenirea, și lumina arătându-și apostolilor, în chip de negrăit a strălucit.

Pe Tine raza cea pururea fiitoare, dacă Te-au văzut strălucind în mărirea părintească ucenicii, Hristoase, au grăit către Tine: în lumina Ta căile noastre le îndreptează.

Cântarea V, glas 8

Irmos:

Pentru ce m-ai lepădat de la fața Ta, cel ce ești lumină neapusă, și m-a acoperit întunericul cel străin pe mine păcătosul? Ci Te rog întoarce-mă și la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele.

Limba retorilor nu poate să spună măririle Tale. Că Tu, Cel ce ții viața și stăpânești moartea, ai pus de față în Muntele Taborului pe Moise și pe Ilie, care au mărturisit Dumnezeirea Ta.

Cel ce ai zidit cu mâini nevăzute pe om, după chipul Tău, Hristoase, ai arătat frumusețea cea dintâi a chipului Tău în făptură, nu ca în închipuire ci așa cum ești după ființă: Dumnezeu fiind și om.

Amestecându-Te fără amestecare, ne-ai arătat nouă, cărbunele Dumnezeirii cel ce arde păcatele și luminează sufletele în Muntele Taborului, unde ai făcut pe Moise și pe Ilie și pe cei aleși dintre ucenici să se minuneze.

Cântarea a 5-a a Catavasiilor Crucii, glas 8

O, de trei ori fericite lemn, pe care s-a răstignit Hristos, Împăratul și Domnul. Prin care a căzut cel ce a înșelat prin lemn, biruit fiind de Cel ce s-a pironit pe el cu trupul, de Dumnezeu, Cel ce dă pace sufletelor noastre.

Canonul I

Cântarea VI, glas 4

Irmos:

Când m-am necăjit, am strigat către Domnul și m-a auzit Dumnezeuul mântuirii mele.

Lumină mai luminoasă decât razele soarelui în Tabor strălucind Hristos, ne-a luminat pe noi.

Suindu-Te în Muntele Taborului Te-ai schimbat la față, Hristoase, și toată înșelăciunea ai întunecat, lumină strălucind.

Pe Tine Dumnezeu cunoscându-Te măriții Apostoli în Tabor, Hristoase, minunându-se, și-au plecat genunchii.

Canonul II

Cântarea VI, glas 8

Irmos:

Curățește-mă, Mântuitorule, că multe sunt fărădelegile mele, și Te rog ridică-mă din adâncul răutăților; căci către Tine am strigat, și mă auzi, Dumnezeuul mântuirii mele.

Cât de mare și de înfricoșătoare vedenie s-a văzut astăzi din cer înțeleasă și de pe pământ neasemănată! Strălucit-a Soarele dreptății cel înțelegător în Muntele Taborului.

Trecut-a umbra Legii cea neputinciosă, și a venit arătat Hristos adevărul, a grăit în Tabor Moise, văzând Dumnezeirea Ta.

Stâlpul lui Moise a însemnat mai înainte lămurit pe Hristos schimbat la față, iar norul vădit a însemnat darul Spiritului cel ce a umbrit în Tabor.

Cântarea a 6-a a Catavasiilor Crucii, glas 8

În pântecel fiarei celei din mare, Iona, palmele întinzându-și în chipul crucii, mântuitoarea patimă mai înainte limpede o a închipuit; de unde a treia zi ieșind, a însemnat învierea cea mai presus de lume, a lui Hristos Dumnezeu, Cel ce cu trupul s-a răstignit și cu învierea cea de a treia zi lumea a luminat.

Preotul: **I**ară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **A**pără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**e preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: **Ț**ie, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești împăratul păcii și Mântuitorul sufletelor noastre și Ție mărire înălțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Condacul Praznicului, glas 7

În munte Te-ai schimbat la față, și pe cât au putut ucenicii Tăi au văzut mărirea Ta, Hristoase Dumnezeu, pentru ca atunci când Te vor vedea răstignit, să înțeleagă patima Ta cea de bunăvoie, și să propovăduiască lumii că Tu ești cu adevărat raza Tatălui.

Icos

Sculați-vă cei leneși, nu rămâneți totdeauna tăvălindu-vă pe jos și uitându-vă la pământ; ci înălțați gândurile sufletului vostru, și vă ridicați la înălțimea dumnezeieștii suiri. Să alergăm la Petru și la fiii lui Zevedei, și împreună cu ei să mergem în Muntele Taborului, ca să vedem acolo mărirea Dumnezeului nostru, și să auzim glasul pe care ei l-au auzit de sus, care a propovăduit raza Tatălui.

Sinaxar

**În această lună, în ziua a șasea,
Schimbarea la față a Domnului,**

Dumnezeului și Mântuitorului nostru Isus Hristos

***Stihuri:* Taborul, mai presus decât toată partea pământului s-a preamărit.**

Pentru că firea lui Dumnezeu cea strălucită întru mărire a văzut-o.

Canonul I **Cântarea VII, glas 4** **Irmos:**

Tinerii lui Avraam, oarecând în Babilon, văpaia cuptorului au călcat, cu laude cântând: Dumnezeuul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Luminați fiind în Muntele Taborului cu lumina măririi celei neapropiate, Apostolii, Hristoase, au grăit: Dumnezeuul părinților noștri, bine ești cuvântat.

De suflarea dumnezeiescului glas, de norul cel răcoritor și de raza Ta, Hristoase, îndulcindu-se Apostolii, au cântat: Dumnezeuul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Dacă Te-a văzut Petru pe Tine, Hristoase, în lumină neapropiată strălucind în Muntele Taborului, a grăit: Dumnezeuul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Cu Hristos, începătorul vieții fiind fiii lui Zevedeu, când a arătat El lumina chipului Său, ei au cântat: Dumnezeuul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Canonul II

Cântarea VII, glas 8

Irmos:

Tinerii evrei au călcat în cuptor văpaia cu îndrăzneală, și focul în rouă l- au prefăcut cântând: Bine ești cuvântat, Doamne Dumnezeule, în veci.

Acum au fost văzute de Apostoli cele nevăzute: Dumnezeirea în trup în Muntele Taborului strălucind celor ce grăiau: Bine ești cuvântat, Doamne Dumnezeule, în veci.

Spăimântatu-s-a cu frică, mirându-se de frumusețea dumnezeieștii împărății, în Muntele

Taborul Apostolii, cântând: Bine ești cuvântat,
Doamne Dumnezeule, în veci.

Acum cele neauzite s-au auzit: Că Fiul cel
fără de tată din Fecioară, prin părintescul glas cu
preamărire a fost mărturisit Dumnezeu și Om,
Același și în veci.

Cântarea a 7-a a Catavasiilor Crucii, glas 8

Nebuna poruncă a tiranului celui păgân pe
popoare le-a tulburat, suflând cu amenințare și cu
hulă urâtă lui Dumnezeu; însă pe cei trei tineri nu
i-a îngrozit mânia cea sălbatică, nici focul cel
mistuitor; ci împotriva suflând Spiritul cel de rouă
aducător, în foc fiind, au cântat: Prealăudate
Dumnezeule al părinților și al nostru ești
binecuvântat.

Canonul I **Cântarea VIII, glas 4** **Irmos:**

Tinerii în Babilon, cu dumnezeiască râvnă
fiind aprinși, îngrozirea tiranului și a văpăii

bărbătește au călcat-o și în mijlocul focului fiind aruncați, rourându-se au cântat: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Cel ce toate le poartă cu bunăvoință, Hristos, cu preacuratele Sale picioare S-a suit în Muntele Taborului; acolo, mai mult decât raza soarelui strălucind cu fața Sa, pe cei mai aleși din Legea Veche și din legea Darului i-a arătat, cântând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

În mărirea cea neapropiată arătându-Se în chip de negrăit în Muntele Taborului Lumina cea necuprinsă și neapusă, Raza Tatălui a luminat făptura, și a îndumnezeit pe oamenii cei ce cântă: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Cu sfințită cuviință stând Moise și Ilie în Muntele Taborului, și chipul dumnezeieștii fețe luminat văzându-L, pe Hristos în părinteasca mărire strălucind, au cântat: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Pentru dumnezeiasca vedere cea din nor s-a preamărit oarecând fața lui Moise; iar Hristos cu lumina și cu mărire ca și cu o haină Se îmbracă, că Însuși făcător luminii fiind, luminează pe cei ce cântă: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Văzând ucenicii pe Hristos înconjurat de nor luminos în Tabor și jos spre pământ privind, mintea luminându-și, L-au lăudat pe El împreună cu Tatăl și cu Spiritul: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Canonul II

Cântarea VIII, glas 8

Irmos:

De șapte ori cuptorul chinuitorul haldeilor l-a ars nebunește, pentru cinstitorii de Dumnezeu; dar văzându-i pe aceștia de o putere mai mare mântuiți, Făcătorului și Mântuitorului a strigat: Tineri, binecuvântați-L, preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L în toți vecii.

Auzindu-Te, Stăpâne, pe Tine mărturisit de Tatăl, și fulgerul feței Tale cel mai tare decât vederea omenească neputând răbda să-l vadă, ucenicii tăi au căzut cu fața la pământ, cântând: Preoți lăudați-L, popoare preainălțați-L în toți vecii.

Pentru cei ce împărățesc ești Împărat preafrumos, și pentru cei ce domnesc pretutindena ești Domn, puternic fericit, și locuind în lumina cea neapropiată. De Acesta mirându-se ucenicii, au grăit: Tineri, binecuvântați-L, preoți lăudați-L, popoare preainălțați-L în toți vecii.

Ca înaintea Celui ce stăpânești cerul și împărățești peste pământ și peste cele de dedesupt, Hristoase, înaintea Ta au stat Apostolii de pe pământ, și ca din cer Ilie Tezviteanul și Moise din morți, cântând cu un glas: Popoare preainălțați-L pe El în toți vecii.

Grijile cele izvoditoare de lene au fost lăsate pe pământ de către cei aleși dintre Apostoli, Iubitorule de oameni, când Ți-au urmat Ție, spre dumnezeiasca petrecere cea mai presus

de pământ. Pentru aceasta, învrednicindu-se de dumnezeiască arătarea Ta, au cântat: Popoare preaînălțați-L pe Hristos în toți vecii.

Cântarea a 8-a a Catavasiilor Crucii, gals 8

Stih: *Să laudăm, să binecuvântăm și să ne închinăm Domnului cântându-I, și preaînălțându-L pe Dânsul întru toți vecii.*

Binecuvântați, tineri, cei întocmai cu numărul Treimii, pe Făcătorul Dumnezeu-Părintele. Lăudați pe Cuvântul Cel ce s-a coborât și focul în rouă l-a prefăcut; și preaînălțați pe Spiritul cel preasfânt, Cel ce dă viață tuturor întru toți vecii.

Preotul: **P**e Născătoarea de Dumnezeu și Maica luminii în cântări cinstind-o, să o mărim!

Canonul I Cântarea IX, glas 4 Irmos:

Nașterea ta nestrucată s-a arătat, căci Dumnezeu din coapsele tale a ieșit și s-a arătat purtător de trup pe pământ și cu oamenii a viețuit. Pentru aceasta, pe tine, de Dumnezeu Născătoare toți te mărim.

Mărește sufletul meu pe Domnul, Cel ce s-a schimbat la față în Muntele Taborului.

Spăimântați fiind de acea nouă revărsare de lumină, dar îndată luminându-se, ucenicii au privit unul către altul și, jos la pământ căzând, Ție Stăpânului tuturor s-au închinat.

Mărește sufletul meu pe Domnul, Cel ce s-a schimbat la față în Muntele Taborului.

Glas de Dumnezeu suflet din nor s-a auzit, întărind minunea. Că Tatăl luminilor a grăit către apostoli: Acesta este Fiul Meu cel iubit, pe Acesta să-L ascultați.

Mărește sufletul meu pe Domnul, Cel ce s-a schimbat la față în Muntele Taborului.

Lucruri noi și preamărite văzând și glasul părintesc auzind în Tabor slugile Cuvântului, închipuirea chipului celui dintâi, au grăit: Acesta este Mântuitorul nostru.

Mărește sufletul meu pe Domnul, Cel ce s-a schimbat la față în Muntele Taborului.

Cel ce ești chipul cel neschimbat al Celui ce este de-a pururi neschimbat, Pecetea cea neschimbată, Fiule Cuvinte, înțelepciune și brațule, dreapta și puterea Celui Preaînalt, pe Tine Te laudăm cu Tatăl și cu Spiritul.

Canonul II

Cântarea IX, glas 8

Irmos:

Înfricoșatu-s-a tot auzul de nespusa lui Dumnezeu coborâre, că Cel Preaînalt de bunăvoie s-a coborât până și la trup, din pânțece fecioresc făcându-se om. Pentru aceasta, pe Preacurata Născătoare de Dumnezeu credincioșii o mărim.

Mărește sufletul meu pe Domnul, Cel ce s-a schimbat la față în Muntele Taborului.

Ca să arăți lămurit a doua coborâre a Ta, cea de negrăit și ca să Te faci văzut ca Dumnezeu Preaînalt, ai strălucit în chip de negrăit în Tabor, apostolilor și lui Moise și lui Ilie. Pentru aceasta, toți pe Tine, Hristoase, Te mărim.

Mărește sufletul meu pe Domnul, Cel ce s-a schimbat la față în Muntele Taborului.

Ascultați-mă pe mine și veniți să ne suim în muntele cel sfânt, în cel mai presus decât cerurile; să stăm ca fiind fără materie în cetatea Dumnezeului celui viu și să vedem cu mintea dumnezeirea cea fără materie, a Tatălui și a Spiritului strălucind în Fiul Unul-Născut.

Mărește sufletul meu pe Domnul, Cel ce s-a schimbat la față în Muntele Taborului.

Trasu-m-ai pe mine cu dragostea, Hristoase, și m-ai schimbat cu dorul Tău dumnezeiesc. Iar acum arde cu focul cel fără materie păcatele mele și mă învrednicește ca să mă satur de dulceața Ta, ca săltând, să măresc, Bunule, amândouă venirile Tale.

Cântarea a 9-a a Catavsiilor Crucii, glas 8

Rai de taină ești, Născătoare de Dumnezeu, care ai odrăslit nelucrat pe Hristos, prin Care lemnul crucii cel de viață purtător, pe pământ s-a

sădit. Pentru aceasta, acum înălțat fiind, închinându-ne lui, pe tine te mărim.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: **Ț**ie, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că pe Tine Te laudă toate Puterile cerești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

Luminătoarea Praznicului

Cuvinte, Cel ce ești lumină neschimbată a Tatălui luminii celui nenăscut, în lumina Ta, arătată astăzi în Tabor, am văzut Lumină pe Tatăl, Lumină pe Spiritul, Care aduce la lumină toată făptura. (*de 3 ori*)

La Laude

Stihirile Laudelor Praznicului, din Minei, glas 4

Toată suflarea să laude pe Domnul! Lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați pe El întru cele înalte; Ție se cuvine cântare, Dumnezeuule. (Ps. 148, 1)

Lăudați pe El toți îngerii Lui, Lăudați pe El toate puterile Lui; Ție se cuvine cântare, Dumnezeuule. (Ps. 148, 2)

Ca să facă între dânșii judecată cea scrisă; mărirea aceasta este dată tuturor cuvioșilor Lui (Ps 149, 9).

Mai înainte de cinstită Crucea Ta și de patimă, luând pe cei aleși dintre sfințiți ucenici, în Muntele Taborului Te-ai suit, Stăpâne, vrând să le arăți mărirea Ta. Iar ei, văzându-Te pe Tine schimbat la față și strălucind mai mult decât soarele, cu fața la pământ căzând, de puterea Ta s-

au mirat, grăind : Tu ești, Hristoase, Lumina cea fără de ani și Raza Tatălui, chiar dacă Te-ai și arătat cu trup de bunăvoie, Cel ce ești neschimbat.

Lăudați pe Domnul întru sfinții Lui; lăudați-L pe El întru tăria puterii Lui (Ps 150,1).

Mai înainte de cinstită Crucea Ta și de patimă, luând pe cei aleși dintre sfinți ucenici, în Muntele Taborului Te-ai suit, Stăpâne, vrând să le arăți mărirea Ta. Iar ei, văzându-Te pe Tine schimbat la față și strălucind mai mult decât soarele, cu fața la pământ căzând, de puterea Ta s-au mirat, grăind : Tu ești, Hristoase, Lumina cea fără de ani și Raza Tatălui, chiar dacă Te-ai și arătat cu trup de bunăvoie, Cel ce ești neschimbat.

Lăudați-L pe El întru puterile Lui, lăudați-L pe El după mulțimea măririi Lui. (Ps. 150, 2)

Cel ce mai înainte de veci ești Dumnezeu Cuvântul, Care Te îmbraci cu lumina ca și cu o haină, schimbându-Te la față înaintea ucenicilor Tăi, ai strălucit mai mult decât soarele, Cuvinte; iar Moise și Ilie au stat înaintea Ta, vestindu-Te pe Tine Domn al celor morți și al celor vii, preamărind rânduiala Ta cea negrăită și mila și multa Ta plecăciune, prin care ai mântuit lumea cea pierdută prin păcat

Lăudați-L pe El în glas de trâmbiță, lăudați-L pe El în psaltire și în alăută. (Ps. 150, 3)

Cel ce mai înainte de veci ești Dumnezeu Cuvântul, Care Te îmbraci cu lumina ca și cu o haină, schimbându-Te la față înaintea ucenicilor Tăi, ai strălucit mai mult decât soarele, Cuvinte; iar Moise și Ilie au stat înaintea Ta, vestindu-Te pe Tine Domn al celor morți și al celor vii, preamărind rânduiala Ta cea negrăită și mila și multa Ta plecăciune, prin care ai mântuit lumea cea pierdută prin păcat

Lăudați-L pe El în timpane și în horă, lăudați-L pe El în strune și în organe. (Ps. 150, 4)

Pe Tine, Cel ce Te-ai născut din norul fecioresc, și trup Te-ai făcut și Te-ai schimbat la față în Muntele Taborului, Doamne, și de nor luminos ai fost înconjurat, ucenicii stând înaintea Ta, au auzit glasul Părintelui pe Tine Fiu iubit numindu-Te ca pe Cel de o ființă și de un scaun. Pentru aceasta, Petru, mirându-se a zis: Bine este a fi aici, neștiind ce grăiește, Făcătorule de bine, Mult-milostive

Lăudați-L pe El în chimvale bine-răsunătoare; lăudați-L pe El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul. (Ps. 150, 5-6)

Pe Tine, Cel ce Te-ai născut din norul fecioresc, și trup Te-ai făcut și Te-ai schimbat la față în Muntele Taborului, Doamne, și de nor luminos ai fost înconjurat, ucenicii stând înaintea Ta, au auzit glasul Părintelui pe Tine Fiu iubit numindu-Te ca pe Cel de o ființă și de un scaun. Pentru aceasta, Petru, mirându-se a zis: Bine este a fi aici, neștiind ce grăiește, Făcătorule de bine, Mult-milostive

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Glas 8

Suit-a Hristos pe Petru, pe Iacob și pe Ioan în munte înalt și s-a schimbat la față înaintea lor; și a strălucit fața Lui ca soarele și hainele Lui s-au făcut albe ca lumina; și s-au arătat Moise și Ilie grăind cu Dânsul și nor luminos i-a umbrit pe ei. Și iată, glas din nor s-a auzit zicând: Acesta este Fiul Meu cel iubit, în Care am binevoit; pe Acesta să-L ascultați.

Preotul: Mărire ție, celui ce ne-ai arătat nouă lumina!

Doxologia mare

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe
pământ pace, între oameni bună voire.

Lăudămu-Te, bine Te cuvântăm, ne închinăm Ție,
Te mărim pe Tine: Îți mulțumim Ție, pentru mare
mărirea Ta.

Doamne Împărate, Dumnezeule ceresc, Părinte
atotțînătorule: Doamne Fiule unule născut, Isuse
Hristoase, și Spirite Sfinte.

Doamne Dumnezeule, Mielușelul lui Dumnezeu,
Fiul Părintelui, Cel ce ridici păcatul lumii,
miluiește-ne pe noi, Cel ce ridici păcatele lumii.

Primește rugăciunea noastră, Cel ce șezi de-a
dreapta Tatălui,
și te îndură spre noi.

Că Tu ești unul Sfânt, Tu ești unul Domn Isus
Hristos:

întru mărirea lui Dumnezeu Tatăl. Amin.

În toate zilele bine Te voi cuvânta,
și voi lăuda numele Tău în veac, și în veacul
veacului,

Învrednicește-ne, Doamne, în ziua aceasta,
fără de păcat a ne păzi.

Bine ești cuvântat, Doamne, Dumnezeul Părinților
noștri,

și lăudat și preamărit este numele Tău în veci.
Amin.

Fie, Doamne, mila Ta spre noi,
precum am nădăjduit și noi întru Tine.

Bine ești cuvântat, Doamne:
învață-mă îndreptările Tale. De 3 ori.

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam și în neam. Eu am zis: Doamne, miluiește-mă, vindecă sufletul meu, că am greșit Ție.

Doamne, la Tine am scăpat, învață-mă, să fac voia Ta,

că Tu ești Dumnezeuul meu.

Că la Tine este izvorul vieții,
întru lumina Ta vom vedea lumină.

Tinde mila Ta, celor ce Te cunosc pe Tine.

Sfinte Dumnezeule... *De 3 ori, cu 3 închinăciuni.*

**Mărire... Și acum... Sfinte fără de moarte,
îndură-Te spre noi.**

Tropar, glas 7

Schimbătu-Te-ai la față în munte, Hristoase Dumnezeuule, arătând discipolilor Tău mărirea Ta, pe cât puteau cuprinde. Strălucească și nouă păcătoșilor, lumina Ta cea veșnică, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Dătătorule de lumină, mărire Ție.

Apoi, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie a Sfântului Ioan Gură de Aur.

Dacă după doxologia mare nu se intră în Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie, atunci urmează ecteniile și Apolisul (dezlegarea deplină).

Preotul: Miluiește-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Încă ne rugăm pentru Sfântul Părinte Papa (N.), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (N.), pentru (Înalt) Preasfințit (Arhi) Episcopul nostru (N.) și pentru toți frații noștri cei întru Hristos.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Încă ne rugăm pentru autoritățile și oștirea țării, pentru pacea, sănătatea și mântuirea lor.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Încă ne rugăm pentru fericiții și pururea pomeniții ctitori ai sfintei Bisericii acesteia.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, ștergerea și iertarea păcatelor robilor lui Dumnezeu, frații sfintei Bisericii acesteia.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi

Preotul: Încă ne rugăm pentru cei ce aduc daruri și fac bine în sfânta și preacinstita biserică aceasta, pentru cei ce trudesc, pentru cei ce cântă și pentru poporul ce este de față și așteaptă de la Tine mare și multă milă.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Încă ne rugăm pentru toți frații noștri și pentru toți dreptcredincioșii creștini.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul, cu glas înalt:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție mărire Îți înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și în vecii vecilor.

Poporul: *Amin.*

Preotul: **Să** plinim rugăciunile noastre cele de dimineață, Domnului.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeule, cu darul Tău.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Ziua toată desăvârșit sfântă, cu pace și fără de păcate, de la Domnul să cerem.

Poporul: **Dă-ne, Doamne.**

Înger de pace, credincios călăuzitor, păzitor sufletelor și trupurilor noastre, de la Domnul să cerem.

Poporul: **Dă-ne, Doamne.**

Milă și iertare de păcatele și de greșelile noastre, de la Domnul să cerem.

Poporul: **Dă-ne, Doamne.**

Cele bune și de folos sufletelor noastre, și pace lumii, de la Domnul să cerem.

Poporul: **Dă-ne, Doamne.**

Cealaltă vreme a vieții noastre în pace, și într-o pocăință a o săvârși, de la Domnul să cerem.

Poporul: **Dă-ne, Doamne.**

Sfârșit creștinesc vieții noastre, fără de patimă, ne rușinat, cu pace, și răspuns bun la înfricoșătoarea judecată a lui Hristos, de la Domnul să cerem.

Poporul: **Dă-ne, Doamne.**

Pe preasfânta, curata, Preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: **Ț**ie, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Dumnezeul milei și al îndurărilor și al iubirii de oameni ești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min

Preotul: **P**ace tuturor.

Poporul: **Ș**i spiritului tău.

Preotul: **C**apetele noastre Domnului să le plecăm.

Poporul: **Ț**ie, Doamne.

Rugăciunea plecării capetelor

Doamne Sfinte, Care întru cele de sus locuiești și spre cei smeriți privești și, cu ochiul Tău cel a toate văzător, privești peste toată făptura, Ție am plecat cerbicea sufletului și trupului nostru și ne rugăm Ție, Sfinte al sfinților: Întinde mâna Ta cea

nevăzută, din sfântul Tău locaş, şi ne binecuvintează pe toţi; şi orice am greşit, cu voie sau fără de voie, ca un Dumnezeu bun şi iubitor de oameni, iartă, dăruindu-ne bunătăţile Tale cele din lume şi cele mai presus de lume.

Preotul, cu glas înalt:

Că Ţie ți se cuvine a ne milui şi a ne mântui pe noi, Dumnezeul nostru, şi Ţie mărire înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Spirit, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Poporul: **Amin**

Apolisul (Dezlegarea deplină)

Preotul: **Î**nţelepciune.

Poporul: **B**inecuvântează, Părinte.

Preotul: **C**el ce este binecuvântat, Hristos, Dumnezeul nostru, totdeauna, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Poporul: **A**min. Întăreşte, Dumnezeule, sfânta şi dreapta credinţă a cucernicilor şi dreptcredincioşilor creştini, împreună cu sfântă biserica aceasta, în vecii vecilor.

Preotul: **P**reasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.

Poporul: **C**eea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii şi mai mărită fără de asemănare decât

Serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea întru adevăr Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Preotul: Mărire Ție, Hristoase Dumnezeul nostru, nădejdea noastră, mărire Ție.

Poporul: Mărire Tatălui și Fiului și Spiritului Sfânt și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.
Doamne, îndură-Te spre noi, *de 3 ori*. — Părinte, binecuvântează.

Preotul: Cel care în muntele Taborului s-a schimbat la față întru mărire, înaintea sfinților săi Ucenici și Apostoli, Hristos, adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile preacuratei Maicii Sale și ale tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, fiind bun și iubitor de oameni.

Poporul: Amin

Preotul: Pentru rugăciunile sfinților Părinților noștri, Doamne Isuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi.

Poporul: Amin.